

1

Soms denk je, of weet je, dat een persoon met wie je een bepaalde relatie hebt, niet goed voor je is. Je vraagt je af wat je ermee moet en het wordt nog erger als de persoon in kwestie je vader is. Je kunt er op verschillende manieren mee omgaan, maar ik koos voor een directe en genadeloze manier, namelijk met de kracht van woorden. Praat niet meer met me, waren dan ook de laatste woorden die ik naar mijn vader typte om hem vervolgens te blokkeren. Vier jaren gingen voorbij nadat ik dat meedogenloze bericht stuurde en zwoer hem nooit meer te spreken. Er ging veel door mijn hoofd daarna, maar woede en teleurstelling was wat ik vooral voelde.

Hoe had het zover kunnen komen? Als klein jochie zag ik mijn vader, zoals veel kinderen dat zien of willen zien, als mijn grote held. Als je me zou vertellen dat hij later een slecht persoon voor mij zou worden, dan vermorzelde ik je met mijn kleuter armpjes. Nu ben ik twintig, is de zomervakantie bijna voorbij en ga ik binnenkort beginnen met de opleiding Filosofie in Nijmegen. De relatie met mijn vader is momenteel redelijk, maar de laatste vier – of eerder acht – jaren is er zoveel gebeurd tussen ons. Vroeger was alles beter, zo lijkt het. Misschien dat het verleden wel dat groenere gras is dat aan de overkant ligt, iets wat met de jaren mooier lijkt omdat het steeds verder van je weg komt te staan. Je het gaat romantiseren. Ik weet het allemaal niet, maar ik kan het me nog wel goed herinneren, dat verleden.

Vroeger, toen ik nog naar de basisschool ging en mijn ouders samen waren, waren de vakanties bedoeld om tijd te besteden met

familieleden of heel goede vrienden die allemaal in het buitenland woonden. Op vakantie gaan om de toerist uit te hangen, was iets dat we, simpel gezegd, nutteloos vonden. Waarom zou je een doorsnee toerist uithangen als je familie of vrienden hebt die je kunt bezoeken? Ze maken deel uit van de lokale bevolking en kunnen je een echte persoonlijke ervaring geven. Ja, je kunt een gids huren, maar dat is zonde van het geld en ook minder persoonlijk. Met dat geld had ik vroeger voor mij en mijn nicht in Brussel de kosten voor de tram betaald richting de ijssalon. Als we onze ijsjes op hadden, gingen we vervolgens naar de bioscoop, liet ze mij onderweg enkele bezienswaardigheden zien en praatte ze over haar leven in Brussel. Beste gids ooit.

De familie van mijn moeder komt oorspronkelijk uit Rusland en die van mijn vader uit Congo. We gingen niet vaak naar moeders Russische familie, want het merendeel woont in Rusland en een enkeling in Spanje. Door deze langere afstanden bracht dat meer voorbereiding en planning met zich mee. Daarentegen gingen we vaker naar België en Frankrijk, wat uiteraard veel dichterbij is, voor de familie van mijn vaderskant. Het merendeel van zijn familie die vanuit Congo is geëmigreerd, vestigde zich in een van deze twee landen. Opmerkelijk was dat lot niet bestemd voor mijn ouders. Nee, zij zagen een mooie toekomst in Nederland dat in hun ogen euforisch, financieel en persoonlijk meer zou opleveren dan wat Rusland, Spanje, België, Frankrijk of een ander land te bieden had. Wel betekende het dat we afstanden moesten afleggen en meer internationale reizen moesten maken om familie te zien, maar dat wende snel. Per jaar gingen we minstens zes keer naar België en Frankrijk, variërend van een weekend tot een week tot soms weken in de grote vakanties. Voor mijn klasgenoten op de basisschool was het ook geen verrassing als ik in de vertelkring vertelde waar ik op vakantie was geweest. Iedereen wist vrijwel zeker dat het bij een familielid was in Frankrijk of België. Het